

opusdei.org

Miłość Boża i jedność życia

Miłość Boża i jedność życia

28-01-2014

Fragment Brewe apostolskiego
„Beatyfikacja Czcigodnego Sługi
Bożego Josemaríi Escrivy, Kapłana,
Założyciela Opus Dei” (17-V-1992):

«Założyciel Opus Dei spostrzegł z
całą jasnością nieskończoną
możliwość działania apostolskiego,
które wypływa z codziennego życia
wiernych, poprzez zaangażowanie,
by uświęcać pracę i całość zwykłych

zajęć. Na tym też opiera się jego naleganie na konieczność stapiania w harmonijnej jedności życia modlitwy, pracy i apostołstwa: „istnieje jedno, jedyne życie, ustanowione z ciała i z duszy, i takie ma być – z duszy i ciała – święte i pełne Boga (...) Nasze czasy powinny zwrócić materii i sytuacjom, które wydają się najbardziej pospolite, ich szlachetne i prawdziwy sens, oddać je na służbę królestwu Bożemu”(1) ».

Słowa Ojca Świętego Jana Pawła II:

«Wiem bardzo dobrze, że prałatura Opus Dei daje wszystkim swoim członkom i wszystkim, którzy zbliżają się do jej apostołstwa głęboką formację chrześcijańską, kładąc nacisk na osobistą wolność i odpowiedzialność w doczesnych wyborach. W formacji tej podstawowe znaczenie przypisane jest modlitwie i korzystaniu z sakramentów, będącym

niezbędnymi środkami, by w pełni przeżywać życie chrześcijańskie» (2).

Z tekstów bł. Josemaríi:

Istnieje jedno, jedyne życie, ustanowione z ciała i z duszy, i takie ma być – z duszy i ciała – święte i pełne Boga (3).

Może zapytacie mnie: Ojcze, a jak osiągnąć tę szczerłość życia? Jezus Chrystus powierzył swemu Kościołowi wszystkie niezbędne po temu środki. Nauczył nas modlić się, obcować ze swym Ojcem Niebieskim; zesłał nam swego Ducha, tego Wielkiego Nieznanego, który działa w duszach naszych; i pozostawił nam te widzialne znaki łaski, którymi są Sakramenty. Korzystaj z nich. Pogłębiaj swoją pobożność. Znajdź czas na modlitwę codziennie. (4).

Piszesz do mnie: „Modlitwa jest rozmową z Bogiem. Ale o czym?”.

- O czym? O Nim, o tobie. O twoich radościach i smutkach, sukcesach i niepowodzeniach, o szlachetnych ambicjach i codziennych kłopotach... O twoich słabościach! Dziękczynienia i prośby. Miłość i skrucha. Jednym słowem, poznać Boga i poznać siebie: być razem! (5).

Bądź człowiekiem Eucharystii!

- Jeśli ośrodek twoich myśli i nadziei znajduje się w tabernakulum, synu, jak obfite będą owoce świętości i apostołstwa! (6).

Przystępujcie co tydzień — i zawsze, kiedy zajdzie potrzeba, jednakże bez poddawania się skrupułom — do świętego sakramentu pokuty, sakramentu Bożego przebaczenia.

Przyobleczeni w łaskę (...) posiadziemy promieniującą radość

tych, którzy są świadomi swego synostwa Bożego (7).

(1) Rozmowy z prałatem Escrivá, nr 114.

(2) Jan Paweł II, audiencja 24-III-1986: por. L'Osservatore Romano 6-IV-1986.

(3) Rozmowy z prałatem Escrivá, nr 114.

(4) Przyjaciele Boga, nr 141.

(5) Droga, nr 91.

(6) Kuźnia, nr 835.

(7) Przyjaciele Boga, nr 219.